

Grey Scale #13

DANES-PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH DEPARTAMENT PIECHOTY

TYLKO DO UŻYTKU SŁUŻBOWEGO

Wytyczne szkolenia w plutonie armatek 37 mm.

W A R S Z A W A 1 9 3 7

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
DEPARTAMENT PIECHOTY

TYLKO DO UŻYTKU SŁUŻBOWEGO

W y t y c z n e
szkolenia w plutonie armatek 37 mm.

W A R S Z A W A 1 9 3 7

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Departament Piechoty

Nr.sp.2000-12./Wyszk./37.

Tel:Centrala MSWojsk.wewn.2376

Warszawa,dnia 20 lipca 1937 r.

R.200.

Wytyczne szkolenia w plutonie
armatek 37 mm.

Wprowadzam do użytku służbowego "Wytyczne szkolenia
w plutonie armatek 37 mm".

Z uwagi na to, że wyjątkowo w bieżącym roku wciele-
nie do plutonu rocznika 1915 następuje dopiero po powro-
cie z koncentracji ogólnej - należy przy szkoleniu tego
rocznika włączyć zakres szkolenia pierwszego podokresu
w trzeci podokres, przedłużając zarazem ten ostatni o je-
den miesiąc.

Po zakończeniu szkolenia rocznika 1914 należy "Wy-
tyczne szkolenia w plutonie armatek 37 mm", przesłane
przez M.S.Wojsk.Dep.Piechoty Nr.spr.2000-12/Wyszk.
z 24 grudnia 1936 roku - zniszczyć.

___O t r z y m u j a :___

Według rozdzielnika spe-
cjalnego.

W imieniu Ministra Spraw Wojskowych

I W i c e m i n i s t e r

w z.

Regulski - generał brygady 5.6

S p i s r z e c z y.
=====

	Str.
1. Ogólny cel szkolenia	1
2. Dobór i wcielenie strzelców do plutonu armatek..	1
3. Podokresy szkolenia	1
4. Podział czasu	2
5. Szkolenie specjalne	3
6. Szkolenie ogólne	12

1.
Ogólny cel
szkolenia.

Przygotować obsługi armatek do pracy bojowej.
Nauczyć zespoły armatek /działon, pluton/ taktycz-
nego współdziałania z innymi oddziałami piechoty.

2.
Dobór i wcie-
lenie strzel-
ców do pluto-
nu armatek.

Dobór strzelców do plutonu armatek przeprowadza
się na zasadach ogólnych podanych w "Instrukcji wyszko-
lenia piechoty część II-A".

Wcielenie strzelców do plutonu następuje po ukoń-
czeniu szkolenia zespołu /w kompanii strzeleckiej/.

Liczbę wcielonych do plutonu regulują normy pro-
dukcji przewidziane dla danego rocznika.

3.
Podokresy
szkolenia.

Pierwszy podokres.

Od wcielenia do plutonu - do wyruszenia na koncen-
trację ogólną - około 2 miesięcy.

Obejmuje szkolenie podstawowe pojedynczego strzel-
ca obsługi.

Drugi podokres.

Koncentracja ogólna - około 1 miesiąc.

Trzeci podokres.

Od połowy września do połowy marca - około 6 mie-
sięcy.

Obejmuje szkolenie działonu.

Czwarty podokres.

Od połowy marca do wyruszenia na drugą koncentrację
ogólną - około 5 miesięcy.

Obejmuje szkolenie plutonu i naukę współpracy tak-
tycznej zespołów armatek z innymi oddziałami piechoty.

Piąty podokres.

Druga koncentracja ogólna - około 1 miesiąc.

Obejmuje szkolenie w ramach kompanii armatek.

4.
Podział cza-
su.

L.p.	Przedmiot.	I	III	IV
		podokres	podokres	podokres
		procent czasu		
Szkolenie spe- cjalne.				
1.	Nauka o broni	15	10	5
2.	Władanie bronią i musztra	25	15	10
3.	Szkolenie strze- leckie	30	25	25
4.	Szkolenie bojowe	10	30	45
Szkolenie ogólne		20	20	15
R a z e m :		100	100	100

Procentowy podział czasu nie obejmuje podokresów koncentracji ogólnej.

Podane cyfry traktować jako orientacyjne. Poza tym kierować się celem i zakresem szkolenia na dany podokres oraz postęпами w szkoleniu.

Najmniejsza ilość dni pracy w tygodniu - 4 dni.

Pozostałe dni stanowią zapas czasu dowódcy plutonu na przymusowe nauczanie, dodatkowe ćwiczenia z oddziałami i służbę wartowniczą.

Ilość godzin pracy - jak w kompanii strzeleckiej.

5.
Szkolenie
specjalne.

Pierwszy podokres.

Cel szkolenia.

Dać strzelcom podstawowe przygotowanie do pełnienia wszystkich funkcji pomocniczych przy obsługiwaniu armatki, a czynności celowniczego w najniezbędniejszym zakresie.

Organizacja szkolenia.

Szkolenie unitarne - według jednolitego programu.

Zakres szkolenia.

a/ Nauka o broni.

1. Opanować znajomość broni, amunicji i sprzętu.

2. Nauczyć umiejętnego i pieczołowitego obchodzenia się z bronią i ze sprzętem - wpoić zrozumienie konieczności poszanowania i starannego utrzymywania - nauczyć czyszczenia i konserwacji we wszelkich warunkach.

Szkolenie obejmuje:

- armatka: charakterystyka i opis ogólny, rozkładanie i składanie, nazwy, przeznaczenie i spóldziałanie poszczególnych części, możliwości wadliwego działania i znajomość urządzeń zapewniających działanie w wypadku uszkodzeń,
- amunicja: rodzaje, opis, działanie,
- przodek: opis, zawartość, ładowanie, uprząż,
- czyszczenie i konserwacja broni, amunicji i sprzętu, niezbędnik.

b/ Władanie bronią i musztra.

1. Nauczyć obowiązków i wykonywania czynności przez poszczególnych strzelców obsługi:

- przy przygotowaniu armatki do strzelania,
- przy zajmowaniu stanowiska,
- w czasie strzelania,
- przy przetaczaniu armatki i zmianie stanowiska,
- przy przygotowaniu armatki do marszu,
- przy przebywaniu przeszkód w terenie,
- przy zaprzęganju i wyprzęganju koni z przódka.

Pod koniec podokresu odbyć też kilka ćwiczeń obsługi armatki w maskach przeciwgazowych i w nocy.

Dążyć do zautomatyzowania wykonania poszczególnych czynności.

2. Nauczyć szyków i poruszeń w zakresie musztry zwartej działonu /zbiórki, raporty, przeglądy, poruszenia/.

c/ Szkolenie strzeleckie.

Dać strzelcom podstawowe przygotowanie w zakresie czynności i umiejętności celowniczego przy strzelaniu z armatki do broni pancernej w stosunkowo łatwych warunkach oddania strzału.

Szkolenie strzeleckie prowadzić według obowiązującej instrukcji. Powinno się ono zająć z nauką o broni oraz z nauką władania bronią.

Przejsć możliwie szybko do strzelań amunicją sportową i ostrą kaliber 7,9 - prowadząc je według obowiązują-

jącego programu.

Szkolić w ocenie odległości oraz kierunku i szybkości poruszania się broni pancernych - do 300 metrów.

d/ Szkolenie bojowe.

Ogranicza się do zaznajomienia:

- z szykami luźnymi przy poruszaniu się w terenie ze sprzętem zaprzodkowanym i odprzodkowanym,
- z ubezpieczeniem bezpośrednim działonu w czasie ruchu i na stanowisku.

Drugi podokres.

W ćwiczeniach na koncentracji ogólnej bierze udział w ramach plutonu zasadniczo rocznik starszy - uzupełniony rezerwistami i w razie potrzeby rocznikiem młodszym. W każdym razie wcielić do plutonu na czas koncentracji kandydatów na działonowych z rocznika młodszego.

Nadmiar strzelców młodszego rocznika /po uzupełnieniu plutonu do wymaganego stanu liczebnego/ wcielić dla zaprawy bojowej do kompanij strzeleckich.

Trzeci podokres.

Cel szkolenia.

1. Doskonalić i pogłębiać umiejętności nabyte w pierwszym podokresie.
2. Specjalizować celowniczych armatki.
3. Zgrać strzelców w czynnościach wykonywanych w ramach działonu.

Organizacja szkolenia.

Po powrocie z ćwiczeń koncentracji ogólnej następuje:

- wybór kandydatów na celowniczych,
- wydzielenie do oddziałowej szkoły podoficerskiej kandydatów na działonowych,
- przeorganizowanie plutonu w związku ze zwolnieniem starszego rocznika.

Ilość specjalizowanych na celowniczych z pośród obsługi regulują obowiązujące normy produkcji.

Zakres szkolenia.

a/ Nauka o broni.

Doskonalić w zakresie pierwszego podokresu.

Nadto:

dla specjalizowanych na celowniczych:

- przyrządy celownicze: opis, sposób użycia, pielęgnacja,
- lornetka: opis, sposób użycia, pielęgnacja,
- wkładki do strzelań małokalibrowych: zakładanie, wyjmowanie,
- zapoznanie z obowiązkami działonowego przy utrzymywaniu broni, amunicji i sprzętu,

dla wszystkich:

- zaznajomienie ze środkami zwalczania z bliska broni pancernej /miny przeciwpancerne, granaty ręczne i t.p.

b/ Władanie bronią i musztra.

1. Doskonalić w zakresie pierwszego podokresu.

Doprowadzić wykonywanie czynności przez wszystkich strzelców obsługi do stanu jaknajwiększego zmechanizowania oraz jaknajszybszego wykonania.

Szkolić również w obsługiwaniu armatki w wypadku strat w obsłudze. Każdy niespecjalizowany strzelec obsługi powinien opanować czynności celowniczego przy strzelaniu w takim stopniu, by mógł go w razie potrzeby zastąpić.

Szkolenie w dalszym ciągu unitarne.

2. Nauczyć współpracy poszczególnych strzelców obsługi w ramach działonu i zgrać ich czynności.

3. Nauczyć szyków i poruszeń /musztra zwarta/ plutonu /zbiórki, raporty, przeglądy, poruszenia/.
Doskonalić w zakresie musztry zwartej działonu.

c/ Szkolenie strzeleckie.

1. Wyszkolić sprawnych i pewnych celowniczych w strzelaniu do broni pancernych w granicach skutecznego działania armatki - w warunkach wszelkich działań bojowych.

Naukę prowadzić według obowiązującej instrukcji i programu strzelań.

Uzyskanie właściwego poziomu i wprawy w strzelaniach z armatki bazować przede wszystkim na strzelaniach przy pomocy luf wkładowych amunicją sportową kaliber 22 i ostrą kaliber 7,9.

Strzelania amunicją ostrą kaliber 37 mają na celu oswojenie z warunkami strzału ostrego.

Wszystkie strzelania amunicją ostrą przeprowadzać na strzelnicach szkolno-bojowych względnie bojowo uwzględniając obowiązujące warunki bezpieczeństwa.

Szkolić jak najczęściej w zmianach kierunków w czasie strzelania oraz możliwie w najszybszym oddaniu strzału.

Naukę strzelania prowadzić również w maskach przeciwigazowych.

Ocena odległości, kierunku i szybkości poruszania się broni pancernych - do 1.200 metrów.

2. Doskonalić sprawność strzelecką nabytą w pierwszym podokresie - u pozostałych strzelców obsługi.

Przeprowadzić strzelania według programu.

d/ Szkolenie bojowe.

Szkolić działony w czynnościach bojowych na polu walki.

Tematy ćwiczeń:

- poruszanie się działonu w trudnych warunkach terenowych - naprzekaj - pokonywanie przeszkód terenowych,
- poruszanie się działonu w ogniu samolotów, artylerii i dalekim ogniu piechoty - przekraczanie miejsc zagazowanych,
- poruszanie się działonu w szykach luźnych w bliskim ogniu piechoty,
- działanie działonu w obronie,
- " " w natarciu,
- " " w marszu ubezpieczonym,
- " " na postoju ubezpieczonym

- działanie działonu w czasie wycofywania się z walki.

Ćwiczenia przeprowadza od czasu do czasu z oddziałami strzeleckimi.

Położyć nacisk na szybkie i sprawne, a równocześnie ukryte zajmowanie stanowiska, szybkie przygotowanie do strzelania, maskowanie, prowadzenie walki ogniowej, opuszczanie i zmianę stanowiska.

Uczyć szybkiego odprzodkowania i zajęcia stanowiska do natychmiastowego rozpoczęcia ognia w razie zaskoczenia przez broń pancerną przeciwnika.

Stosować w każdym ćwiczeniu obronę przeciwlotniczą i przeciwgazową, uzupełnianie amunicji oraz obronę z bliska stanowiska armatki /przeciw piechocie, kawalerii i broni pancernej/.

Broń pancerną pozorować przy pomocy modeli.

Drogą kilku pogadanek i jeżeli możliwe przez pokazy zaznajomić strzelców z rodzajami broni pancernych sąsiadów /budowa, uzbrojenie, obsługiwanie, szybkość posuwania się w terenie, pokonywanie przeszkód terenowych, zdolność niszczenia zapór sztucznych oraz szyki i sposoby działania/.

Czwarty podokres.

Cel szkolenia.

Zgrać części składowe plutonu armatek /dowódca, poczet, działony/ w współpracy bojowej oraz nauczyć zespoły /działon, pluton/ taktycznego współdziałania z innymi oddziałami piechoty.

Organizacja szkolenia.

W ćwiczeniach winien występować działon względnie pluton o pełnym składzie etatowym.

Na działonowych wyznaczać absolwentów oddziałowej szkoły podoficerskiej.

Obserwatorów przydzielać do plutonu spośród wyszkolonych w tej specjalności dla kompanii karabinów maszynowych i broni towarzyszącej i używać wyłącznie w ich funkcji.

Woźniców wyznaczać spośród nadliczbowych /w stosunku do nakazanych norm produkcji/ jezdnych plutonu artylerii piechoty, doskonalać ich w znajomości uprzęży i przodka oraz w zaprzęganiu i powożeniu z kozła.

Zakres szkolenia.

a/ Nauka o broni.

Doskonalić w zakresie materiału przerobionego w poprzednich okresach.

b/ Władanie bronią i musztra.

Doskonalić w zakresie materiału przerobionego w poprzednich okresach.

c/ Szkolenie strzeleckie.

Doskonalić w sprawnościach nabytych w poprzednich okresach.

Odbyć strzelania przewidziane obowiązującymi programami.

d/ Szkolenie bojowe.

1. Doskonalić w zakresie szkoły działonu - jak w trzecim podokresie.

2. Szkolić pluton w czynnościach bojowych na

polu walki.

Tematy ćwiczeń:

- jak przy szkoleniu działonu.

W czasie ćwiczeń plutonu kłaść nacisk na wzajemne zgranie się i współpracę bojową dowódcy, pocztu, działonów oraz organu zaopatrzenia w amunicję.

Ważną rzeczą jest szkolenie w organizowaniu i utrzymaniu łączności w walce pomiędzy poszczególnymi częściami plutonu.

3. Zgrać zespoły /działon, pluton/ w współpracy taktycznej z innymi oddziałami piechoty.

Stosować w ćwiczeniach działonu i plutonu obronę przeciwlotniczą i przeciwgazową, uzupełnianie amunicji, obronę przeciwpancerną z bliska oraz obronę bezpośrednią przed piechotą względnie kawalerią przeciwnika.

Przerobić ćwiczenia transportowe oraz w zależności od warunków przeprowadzić działon i pluton jako ćwiczenie techniczne.

Zespoły armatek biorą udział w ćwiczeniach oddziałów odbywanych w garnizonie oraz w obozach dywizyjnych kursów podchorążych rezerwy i młodszego rocznika kontyngensu.

Punkt ciężkości szkolenia w czwartym podokresie leży w ćwiczeniach wspólnych z innymi oddziałami piechoty.

Piąty podokres.

Zasadniczym celem szkolenia w tym podokresie powinno być szkolenie w ramach kompanii armatek.

W tym celu należy plutony poszczególnych pułków rozwinąć w kompanie - ewentualnie łączyć plutony w ramach dywizji.

Poza tym należy doskonalić wyszkolenie w ramach plutonu.

W szkoleniu w ramach kompanii ważną rzeczą jest organizacja łączności wewnętrznej /optyczna, za pomocą rakiet, znaków, chorągiewek/.

Metody szkolenia specjalnego.

Szkolenie prowadzić przede wszystkim praktycznie, unikając wszelkiej zbędnej teorii.

Wyrabiać opanowanie nerwowe w walce z bronią pancerną /w szczególności w wypadku zaskoczenia/ i wiarę we własną broń przeciwpancerną. Wyzyskiwać wszystkie sposobności dające możliwość brania udziału w ćwiczeniach broni pancernych.

Zaszczepić i ugruntować u strzelców plutonu przekonanie, że opuszczenie lub pozostawienie armatki na polu walki i oddanie jej wrogowi jest największą hańbą.

6. Szkolenie ogólne.

a/ Szkolenie bojowe.

Doskonalić w zakresie wyszkolenia bojowego pojedynczego strzelca i zespołu, ze szczególnym uwzględnieniem służby w ubezpieczeniu bezpośrednim oraz walki zespołu w obronie stanowiska i w wypadku napadu w czasie marszu lub na postoju.

W ćwiczeniach w obronie stanowiska względnie sprzętu w marszu uwzględniać zwalczanie broni pancernych przeciwnika z pomocą środków walki z bliska /miny przeciwpan-

cerne, granaty ręczne, improwizowane przeszkody przeciwpancerne/.

Ćwiczenia ze szkolenia bojowego prowadzić w trzecim i czwartym podokresie.

b/ Szkolenie strzeleckie.

Utrzymać i doskonalić sprawność strzelecką w zakresie karabina.

Szkolenie i strzelania przeprowadzać według obowiązujących instrukcji strzeleckich i programów.

c/ Nauka o broni i sprzęcie.

Utrzymać dokładną znajomość broni i sprzętu indywidualnego /karabin, granat, maska przeciwgazowa i t.d./.

d/ Szkolenie pionierskie.

Nauczyć pracy nad wykonywaniem:

- stanowisk dla armatki,
- lekkich schronów,
- rowów dobiegowych,
- składów amunicyjnych,
- płotu kolczastego,
- maskowania stanowisk,
- improwizowanych przeszkód przeciwpancernych.

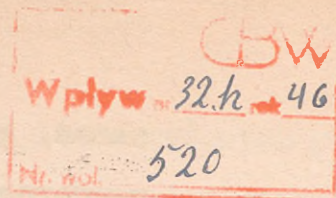
Szkolenie przerabiać wyłącznie praktycznie w ćwiczeniach bojowych trzeciego i czwartego podokresu.

e/ Szkolenie w walce bagnietem i granatem.

Utrzymać sprawność nabytą w pierwszym okresie.

f/ Szkolenie w obronie przeciwgazowej.

Według programu kompanii strzeleckiej.

g/ Musztra.

Doskonalić sprawność osobistą strzelców przez ćwiczenia pojedyncze i oddziałowe. Doskonalić postawę.

Zakres:

- musztra bez broni,
- musztra z karabinem,
- musztra zwarta zespołu.

h/ Nauka służby wewnętrznej.

Według programu kompanii strzeleckiej.

i/ Wychowanie fizyczne.

Według programu dla oddziałów specjalnych.

j/ Praca kulturalno-oświatowa.

Według programu kompanii strzeleckiej.

Przymusowe nauczanie prowadzić kosztem zapasu czasu.

Wskazówki szczegółowe.

Wytyczne szczegółowe podane przy poszczególnych przedmiotach dla kompanii strzeleckiej mają zastosowanie również i w odniesieniu do szkolenia ogólnego w plutonie armatek.

2350/3